Redakcija ir administracija: Kaunas, Gedimino g-vė 40a, tel. 10-52
Kalbamos valandos nuo 10—11 v. r. ir nuo 4—5 v. p. p. (išskyrus penktadienius)
Nesunaudoti raštai negrąžinami ir nesaugojami. Honoraros laisvu susitarimu.
Skelbimų kaina: petito eilutei po teksto 60 centų, prieš tekstą ir tekste—1 lt.
D[illegible]asiūlymo, ieškojimo ir asmeniniai skelbimai 40 cnt. eilutei.

Kaina 40 cnt.

[illegible] Knygynas Kaune.

[illegible]KMADIENIS

Prenumerata: Paštu: 1 mėn.—1.50 lt. 6 mėn. — 8 lt., metams — 15 lt.
Užsienyje 1 mėn.—2 lt., 6 mėn. 10 lt. — metams 18 lt.
Vokietijoj, Latvijoj ir Estijoj — vidaus tarifas.

Nr. 49 (144) **Sekmadienis, 1930—Vytauto Didžiojo—m. gruodžio mėn. 7 d.** **III met**

Prokuratūra domisi K. M. V. revizija

Kaip patyrėm, prokuratūra su[illegible]domėjo Kauno miesto valdyboj [illegible]adarytos revizijos daviniais, ku[illegible]ie paskutiniu laiku buvo skel[illegible]biami spaudoj ir dėl kurių kilo [illegible]vairių ginčų.

Miesto savivald. įst. priimtas

„Sekmadienis" patyrė, kad Valstybės Taryba jau priėmė miestų savivaldybių reformų įs[illegible]atymą. Laukiama, kad įstatymas [illegible]us paskelbtas dar prieš Kalėdų [illegible]ventes.

Priimtu įstatymu trečdalis Kauno miesto tarybos narių bus [illegible]kiriamas, o likusieji renkami. Kauno miesto burmistras bus ren[illegible]kamas ir tvirtinamas.

Kituos Lietuvos miestuos visi [illegible]arybų nariai ir burmistras ren[illegible]kami.

Karo stovio nuėmimo išvakarėse

„Sekmadienis" sužinojo, kad [illegible]ašimas dalykas, jog dar iki nau[illegible]ų metų pradžios karo stovis Lietu[illegible]oj bus pakeistas dabar išdirbamu [illegible]idaus reikalų ministerijoj sustip[illegible]intos apsaugos įstatymu.

Už slaptą draudimą.

Žymus Kauno manufaktūristas [illegible]opelmanas traukiamas teismo [illegible]sakomybėn už įvairius gyvybių [illegible]raudimus, padarytus Lietuvos [illegible]liečiams svetimos valstybės [illegible]yvybių apdraudimo įstaigose.

Paminėjo Vilniaus seimą

Penktadienį, Rotušės salėj iš[illegible]kmingai paminėtos Didžiojo Vil[illegible]iaus Seimo 25 metų sukaktuvės. [illegible]aminėjime dalyvavo visa eilė [illegible]isuomenės ir politinių organiza[illegible]ijų veikėjų.

[illegible]vietų karo komisaras Voroši[illegible]vas, kurį užsienių spauda pa[illegible]elbė esant paskirtą Rusijos dik[illegible]tatorium.

Daukantas tarp Brazilijos lietuvių

Dabartiniu laiku generalinis Lietuvos konsulas Brazilijoj, p. T. Daukantas, [illegible]anko įvairiausias Brazi[illegible]lijos vietas, kuriose tik yra apsigyvenę išeiviai iš Lietuvos. Specialiai prisiųstam „Sekmadieniui" atvaizde matome generalinį konsulą p. T. Daukantą tarp Brazilijos miškuose gyvenančių lietuvių fermerių. Atvaizde matoma trobelė, neduoda jokių vilčių manyti, kad mūsų išeiviai turėtų bent pakenčiamesnį gyvenimą. Jų troba, kaip matyt, be [illegible]angų ir ba durų, nors miško „svečiai" kartais [illegible]nė į duris nepažiūri.

Pirmas europeiškas resto[illegible]ranas Kaune

Šiomis dienomis naujai persitvarkė ir praplėtė savo patalpas Kauno Lietuvos Viešbučio restoranas, tvarkomas prityrusio toj srity p. Barono. Reikia pažymėti, kad per savo gyvenimo metus Lietuvos Viešbučio restoranas buvo ta vienintėlė įstaiga, su kuria nebuvo gėda prieš visus pasirodyti. O ypač dabar, restoranui persitvarkius, tikrai galima pasididžiuoti prieš kiekvieną atvykstantį žymų svetimšalį. Naujai pertvarkytam restorane pirmą kartą Lietuvoj įvestas Metre d' hotel, kuris prižiūri visus kelnerius ir betarpiai pasirūpina publikos patogumu.
Mūsų paveiksle pertvarkytas restoranas atvaizduos: 1) restorano vestibiulis su nauja uniforma apvilkalais šveicoriais, 2) restorano bufetas, 3) restorano valgomoji salė, 4) restoraną aptarnaująs personalas. Pirmoj eilėj sėdi restorano vedėjas p. Vysockis (*), Metre d' hotel'is p. Vanagas (**), 5) koncertinė kapela, vadovaujama p. Hofmeklerio ir 6) pavyzdinga restorano virtuvė. Kampe sėdi p. Baronienė (***), kuri asmeniškai virtuvę prižiūri. Š. Bajero foto.

Nėra sekmadienio be „Sekmadienio"! —
Vienintėlis obalsis kiekvieno Lietuvos skaitytojo 1931 metais.
Nuo Naujų Metų „Sekmadienis" bus žymiai padidintas, dar patobulintas ir įvesta eilė naujų įdomių skyrių. Ruoškitės prie įdomių konkursų.

Pulk. Rusteika grįžta

Teko gauti žinių, kad gruodžio mėn. 15 d. grįžta iš užsienio į Kauną kriminalinės policijos direktorius pulk. Rusteika, kuris buvo užpuolikų sunkiai sužeistas „Kontinent" viešbuty, Kaune, ir išvykęs į užsieni sveikatos pataisyti.

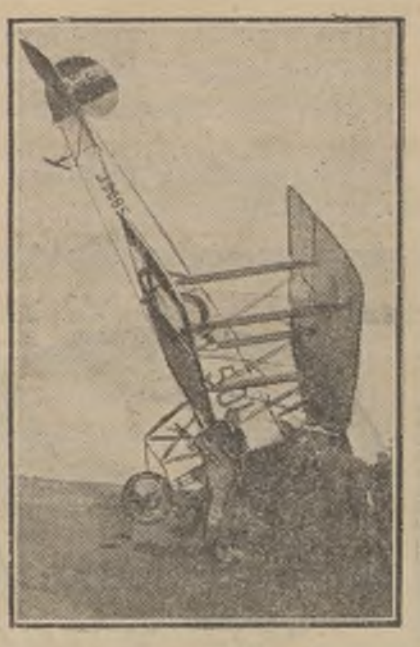
Sensancinga byla Ukmergėj

Š. m. gruodžio 3 d. Kauno Apygardos Teismas Ukmergėje nagrinėjo buvusio Ūkio Banko Ukmergės skyriaus buhalterio Mykolo Grincevičiaus bylą, kurioj jis kaltinamas už pasisavinimą iš Ukio Banko 58.580 litų su padirbtais parašais ir orderiais.

Paaiškėjo, kad M. Grincevičiaus praeitis gana romantiška.

Kada dar jis ieškojo tarnybos ir neturėdamas pinigų miegojo Kaune ant Nemuno kranto, jį pažadino moteriškė. Papasakojęs jai savo liūdną padėtį jis gavęs pasiūlymą vakarienei ir nakvynei. Nakvodamas jis užsikrėtė veneros liga. Paskui gavo vietą Ukio banko Ukmergės skyr. su alga 100 lit. mėn. Gaudamas tokią mažą algą svetimam mieste skurdo, o liga, kurį reikėjo gydyti vargino jį. Norėdamas išeiti iš sunkios padėties sugalvojo pasiimti kiek pinigų nelegaliu būdu. Padirbęs parašą paėmė 100 lit., žadėdamas sau grąžinti juos iš algos. Bet iš tų 100 litų greitu laiku nieko nepaliko. Vėl paėmė tokiu būdu 1000 litų ir taip toliau, pradėjo girtuokliauti. Pinigų neužtekdavo, reikėjo vis daugiau ir daugiau ir tokiu būdu priėjo iki kaltinamųjų suolo.

M. Grincevičius nubaustas 1 met. 9 mėn. sunkiųjų darbų kalėjimo, skaitant iki teismo atsėdėtą 1 met 9 mėn. jis liko paleistas. Ūkio Banko ieškinys 30.196 lt. 62 ct. patenkintas, priskaitant M. Grincevičiaus daiktus sumoje 3000 litų vertės, paimtus iš jo buto laike aresto. M. Žalvyris.

Keista aviacijos katastrofa, kuri įvyko Bristoly, Anglijoj, per kurią lėktuvas sudužo, o lakūnas liko sveikas.

Piruetas ant vinies

TIKRAS ATSITIKIMAS SU MŪSŲ BALETMEISTERIU KIAKŠTU

Tai buvo Marijos teatro scenoje, Petrapily rūsų baleto žydėjimo laikotarpy. Lietuvos baleto baletmeisteris p. Kiakštas tada šoko to teatro baleto sudėty. Buvo statomas iškilmingas spektaklis ir žiūrovų tarpe dalyvavo pats caras.

Tuo laiku imperatoriaus teatrai Rusijoj buvo užlaikomi iš dvaro ministerijos lėšų. Lengva sau įsivaizdinti koki sumišimą sukėlė teatro administracijos tarpe caro dalyvavimas spektakly. Tas jaudinimasis persimetė ir scenon ir artistai šoko su ypatingu įkvėpimu.

Kad ir kažin kokia buvo pavyzdinga tvarka teatro scenoj, tačiau ji nebuvo apdrausta nuo netikėtumų. Šį kartą iš scenos grindų buvo išlindusi maža vinis, kuriai buvo skirta tą didį vakarą suvaidinti lemiamą vaidmenį. Jeigu ne artisto Kiakšto didžiausias pasitikėjimas savimi ir valios tvirtumas, ta netikėta vinis būtų nutraukusi spektaklį, kas žinoma būtų labai pakenkę to garsaus teatro garbei.

Dalykas toks, kad vaidinimo gale p. Kiakštas užstojo koja ant tos pat vinies. Buvo kritinga padėtis. Vinis pradūrė lengvą baleto avalinę ir įsismeigė į kojį. Nežiūrėdamas baisaus skausmo, šokėjas nenutraukė šokio ir baigė savo abejotiną piruetą ant vinies. Publika, žinoma, vinies nepastebėjo ir tos minutės tragedijos nežinojo. Salėje pasipylė aplodismentai, ir p. Kiakštas pasirodė scenoje, gracingai lenkdamasis ir slėpdamas savo skausmą.

Bet iš viršutinių ložų buvo matyti grindyse kraujo žymės, kurias paliko sužeistas artistas. Pamatė jas ir caras iš savo ložos. Pasiųstas adjutantas pranešė carui apie tai, kas įvyko scenoje. Sujaudintas artisto karžygiškumu, caras asmeniškai nuėjo už kulisų, kur pasiteiravo pas p. Kiakštą apie jo sveikatą.

Š-s.

Kas kaip važiuos...

„Sekmadienio" karikatūra.

Rygiečiai į Lietuvą nuo [illegible] Metų važiuos be vizų, o m[illegible] tuo tae pu su vizom.

— JIE BE VIZOS ŠITAP VAŽIUOS,

O MŪSIŠKIAI BE VIZOS GALĖS TIK ŠITAIP VAŽIUOTI.

NAMIE IR SVETUR
„SEKMADIENIO" SAVAITĖS APŽVALGA

Praeitą savaitę Kaune lenkų organizacijos „Pohodnia" buvo iškilmingai paminėtas 1830 metų sukilimo šimtmetis. Akte dalyvavo ir lietuvių visuomenės veikėjas kanauninkas Tumas — Vaižgantas.

Šis sukilimas istorijoj turi pagantas.

vadinimą lenkų maištas. Tai buvo prancūzų revoliucijos pasėka ir jo iniciatoriu stojo Kostiuška. Sis sukilimas esmėj palietė ir Lietuvą, kurios istorinis likimas tada buvo susijęs su Lenkija.

* * *

Praeitą savaitę baigėsi rinkimai į Vytauto Didžiojo universiteto studentų atstovybę. Rinkimų rezultatai buvo plačiai paminėti visuos laikraščiuos.

Opozicinis „Rytas" stengiasi išiūrimi rinkimų rezultatuos krašto politinės nuotaikos vaizdą ir iš to daro atitinkamas išvadas. Oficiozas „Lietuvos Aidas" nepatenkintas rinkimų rezultatais ir randa, kad ne studentų reikalas užsiiminėti politikavimu, tai atitraukia studentus nuo tiesioginių jų pareigų — studijų.

* * *

Bankų bankrotų banga iš Amerikos persikėlė į Europą, kur pradėjo reikštis Prancūzijoj. Čia bankų bankrote tapo įvelti aukšti valstybės asmenys. Saryšy su tuo parlamente buvo iškeltas Tardje kabinetui nepasitikėjimo klausimas.

Penktadienį paskelbtomis žiniomis Prancūzų vyriausybė atsistatydino. Jos atsistatydinimas įvairiose valstybėse sukėlė nepasitenkinimo ir nusistebėjimo.

* * *

Pasireiškęs lenkų teroras Aukštojoj Silezijoj rinkimų metu, sukėlė Vokietijoj didžiausią pasipiktinimą. Vokietijos vyriausybė įteikė Tautų Sąjungai protesto notą. Parlamente buvo iškeltas klausimas ar vyriausybė nusistačiusi reikalauti grąžinti Lenkijai atiduotas Vokietijos sritis.

Iki šio laiko iškėlusi šį klausimą vokiečių tautos partija buvo šiuo klausimu ne tiek griežto nusistatymo. Toks šios partijos klausimo pastatymas yra bendras simptomas visai Vokietijos politinei nuotaikai.

* * *

Spaudoje pasitvirtina žinios apie ūkininkų sukilimus SSSR. Tie gandai visiškai tikėtini saryšy su bendra Sovietų Rusijos padėtimi. Maisto trūkumas miestuose verčia valdžią daryti represijas ūkininkų atžvilgiu, kad apsidraudus save nuo produktų stokos. Visai suprantama, kad ūkininkai, negaudami už savo produktus miesto prekių, nenori savų duoti.

Galimas dalykas, kad tas judėjimas buvo pagrindu pasklisti gandams apie perversmą Maskvoje. Dūmų be ugnies nebūna.

Mefisto.

KUR EITI SEKMADIENĮ?

VALSTYBWS TEATRAS:
Dienos metu **„Pukio Pinigai"**, vakare **„Eugenijus Onieginas".**

METROPOLITAINE: „Paskutinysis karo žygis". Jaudinanti tragedija.

OAZOJ: Šventoji melagystė.

ODEONE: Kapitonas Dreifus.

RAMBYNE: Cepelinas virš Londono.

PALASE: Patas ir Patašonas tarp žmogėdrų.

ŠVINDRA.

Čigonės kraujas

Atsimenu gerai. Vienoj jaunųjų menininkų paveikslų parodoj ant sienos kabojo „Čigonė". Tai nebuvo ta čigonė su raukšlėtu veidu, iškreiptom pasenusiom lūpom, degutuota nosim, ilgom rankom ir nešvariu sijonu; ne ta čigonė, kurią pratę sau persistatinėti.

Paveiksle grakščiai išsilenkus stovėjo jauna, stangraus kūno čigonė. Jos bronzinio veido bruožai buvo kažkaip egzotiški, aistringi, kupini to laukinio svaigulio, kuris svaigina, bet kartu ir sulaiko nuo beprotysčių. Ant puikiai į drobę perkeltų čigonės kūno linijų buvo užskleistas plonas miglų rūbas, savaime nieko nesakąs, tačiau pridengdamas jauną moters kūną jis pats virto gyvu, judriu. Palaidų plaukų rusvi pluoštai draikės nuo galvos į visas šalis, o pora juodų akių, blizgančių tarp lygios nosies, ir eilė baltų dantų juokės svaigulių juoku.

Ilgai tada stovėjau prieš čigonės paveikslą ir nors ilgai stebėjau, bet kiekvieną minutę nupaišyta moteris buvo nauja, kiekvienam sujudime savotiškesnė.

Nuo tada praėjo daug gražių dienų. Paveikslą jau buvau bepamirštąs, tačiau pasitaikė proga ir aš jį savo atminty vėl atnaujinau.

Greta manęs už sienos gyveno draugas, kuris padėdavo praleisti vieną kitą nuobodų rudens vakarą. O tas vakaras, kada paveikslą atnaujinti teko, prasidėjo labai nuobodžiai. Norėjau su draugu ką nors sugalvoti ir išlinkau lyg vagis į jo kambarį. Dar tarpdury būdamas pamačiau jauną čigonę. Nuleidus skarą ant liaunų rankų ji kažką būrė. Tylėdamas prisiglaudžiau kampe ir klausiausi. Čigonė pasakojo apie nežinomą blondinę, kuri mano draugą labai mylinti, apie galimą greitą kelionę ir apie nemalonumus nuo vienos panelės, labai panašios į kryžių damą; ir nuo artimo draugo; kuris dedąsis labai nuoširdus. „Velnias, gal apie mane" nenoromis pamaniau.

Tuo tarpu gerbiamas mano draugas ne tiek klausės būrimo, kiek stebėjo čigonę ir slinko akimis per visą jos kūną, tarsi matydamas ją tik šilkiniam, perregimam rūbe, arba ir visai be jo. Apsilaižydamas jis rijo čigonės veido svaigią jaunystę ir, matyt, saldžiai buvo nusiteikęs dėl savo tolimesnio veikimo čigonės atžvilgiu.

Pirmu žvilgsniu įsitikinau, kad tos čigonės veidą būsiu kur nors matęs, bet kur ir kada, negalėjau prisiminti. Ta jauna, grakšti figūra, bronzinis veidas su savo egzotiškais bruožais ir judrios akys man sakyte sakė, kad kadaise ją kitokią mačiau. Tačiau aiškesnio prisimino pastangos nuėjo veltui.

Tyliai priselinau arčiau ir šalta ranka paliečiau čigonės kaklą. Ji pašoko lyg įgelta ir atsigrįžo į mane piktom akim. Tik tada aš prisiminiau paveikslą iš jaunųjų menininkų parodos.

„Aš irgi norėčiau, kad man paburtumėt". Pasakiau tiesiai čigonei į veidą. Jos įtemptas žvilgsnis nuslūgo ligi mano kaklaraiščio ir paskui sugrįžo prie draugo rankos.

„Ar išbursit?" pakartojau.

„Palauk!" piktai suriko gerbiamas draugas. Negalima pasakyti: „Jis tada buvo draugiškas". Pamaniau, kad negerai įsibrauti pas draugą, kada jam jauna čigonė iš rankos buria.... Jis žiūrėjo, tarsi bijodamas, kad kąsnį, kuris pašalins jo alkį, aš neatimčiau....

Bet čigonė buvo graži ir jauna. O vakaras toks nuobodus, toks miglotas ir tingus. Reikėjo judrumo, jaunystės....

„Na, ar išbursit?" vėl paklausiau, nes vakaras buvo miglotas.

„Tuojau, tuojau, palaukit...." Ji suramino. „Išbursiu šitam ponui ir paskui ateis jūsų eilė". Čigonės kalboj miglų nebuvo.

„Tamsta išbūrus užeik pas mane. Aš lauksiu", pasakiau pasitraukdamas prie durų.

„Bijau, kad teks tau ilgai laukti" piktai pramurmėjo draugas, bet čigonės akys mane užtikrino.

Draugas tačiau irgi turėjo pagrindo. Čigonės teko ilgokai laukti Ir keistas vakaras: aš nerimau dėl čigonės užtrukimo. Nerimau lyg laukdamas savo sužadėtinės, kuri visada nesiskubina pabėgti nuo savo garbintojų. Buvau panašus į gimnazistą, neramiai vaikščiojantį sutartoj pasimatymo vietoj ir jokiu būdu negalintį sulaukti savo širdelės. Vaikščiojau po kambarį plačiai maskatuodamas rankomis ir nervingai versdamas lūpas švilpti, nors įtemptos ausys gaudė kiekvieną sukrebždėjimą prieškambary. Dėl savo nekantrumo sutrukdžiau vienai porelei saldžią valandėlę. Mat, išgirdęs tylius žingsnius smarkiai atidariau savo kambario duris ir iškišau galvą. Tuo tarpu prieškambary nuo vienas kito atšoko vyras ir mergina. Bučiavosi biaurybės!

Nepersitikrinau, kas ta meili porelė ir paskui, velnias žino iš kur, atsirado mintis, kad ten bus gražioji čigonė su mano draugu. Ilgasis mano nagas nulūžo nuo kumščio sugniaužimo. Tiesa, tai kvailas pavydas, bet jis neišvengiamas visada, kai pamatai, kad kitas pirmiau gali džiaugtis gražia moterim.

Bet čigonės kalboj miglų nebuvo. Ji, mandagiai pasibeldė į mano kambario duris ir pagaliau aš pasijutau ramesnis. Pavydas atslūgo.

„Tai ir jūs norit, kad išburčiau?", — pradėjo ji prieidama ir pratiesdama man ranką.

Kai palenkiau galvą sutikimo ženklui, ji supyko: „Argi tamsta nemoki kalbėt?"

„Moku, — atsakiau, — tik užmiršau jūsų belaukdamas. Baisiai ilgai būrėt...."

Nežinau ar suprato mane, bet nusijuokė pilna burna. Ten buvo tie patys dantys, kuriuos paveikslė mačiau.

Did. Liet. spaudos sukaktuvės

Gruodžio 4 dieną „Lietuvos Ukininkas" minėjo savo 25 metų sukaktuves. Toks laikraščio amžius yra gana žymus Lietuvos spaudos istorijoj. „Lietuvos Ūkininkas", kaip matyt, išėjo antrais metais po spaudos laisvės atgavimo ir tebeina ligi šios dienos. Jo redaktoriais ir leidėjais buvo visa eilė žymių žmonių kaip Povilas Višinskis, prof. Jablonskis, ponia Bortkevičienė, Dr. K. Grinius, advok. Mykolas Sleževičius, dabartinis Kauno burmistras p. Vileišis, Ad. Klimas, adv. Ant. Sugintas ir visa eilė kitų. Dabar „Lietuvos Ukininką" redaguoja Vincas Ošakinis. Minėdamas savo 25 metų sukaktuves „Lietuvos Ūkininkas" išleido iliustruotą apžvalgą, kurioje patalpintos visų artimųjų laikraščio žmonių fotografijos.

KAMERINIU KONCERTU SERIJA.

Kaip teko sužinoti, ruošiamas L. Filharmonijos Draugijos ciklas kamerinio orkestro koncertų. Šitas ciklas pavestas muzikui p. Ballui Dvarionui, kurio pastangomis jau suorganizuotas kamerinis orkestras.

Pirmame koncerte naujas kolektyvas, p. Dvariono vadovaujamas, pasirodys su Bacho, Mozarto ir Atterbergo kūriniais.

Kiekvienam koncertui numatomas solistas ir pirmam — mūsų žinomas voltornistas p. Albertas Kohelikas.

Koncertas įvyks konservatorijos salėje gruodžio mėn. 7 d. 20 val.

Provincijos vaizdai „Sekmadieny"

H. REPEPĖ.

Iš romantiško miesto praeities ir dabarties

Istorikas Simanas Daukantas sako, kad Utenos miestą įkūręs kunigaikštis Utėnas, maždaug tryliktame amžiuje. Jei tuos žodžius priimsim už gryną pinigą, tai Utena jau gyvuotų septintą šimtmetį!

Tokio amžiaus miestas negali būti neįdomus ir neapsuptas paslaptinga romantikos aureole.

Įdomiausia tas, kad Utena yra pakeitusi savo gyvenamąją vietą, paslinkdama bent ketvertą kilometrų į šiaurę Vadinasi, Utena slenkantis miestas!

Toje vietoje, kur seniau, anot padavimų, būta senosios Utenos, dabar yra Utenėlės kaimas. Tos apylinkės gyventojai dar ir dabar atsilankiusiam svečiui maloniai parodys tas vietas, kur anot pasakojimų, būta stabmeldžių (senovės lietuvių) žinyčios, senosios bažnyčios, vad. „Inkvizicijos šulinio", gojaus ir pan. vietos." Tos visos archeologinės liekanos ir gaivina romantiškuosius senovės padavimus.

Nors buvusios Utenos yra likę tik neaiškūs pėdsakai ir archeologinės liekanos, vis tik niekas neabejoja, kad šiandieninė Utena yra išaugusi visai kitoje vietoje, arčiau plento. Plentas buvo svarbus susisiekimui ir žmonės pamažu pradėjo statytis arčiau jo. Šiandien irgi Utenoj galima pastebėti charakteringą reiškinį: Utena vis veržiasi į šiaurę. Pietinėj plento pusėj yra likęs senamiestis, o šiaurinėj vadinamasis naujas miestas, kuris už senamiestį savo plotu yra gerokai didesnis!

Vadinasi, Utena yra bene vienintėlis Lietuvoj miestas, kuris laikui bėgant, nejučiomis persikraustė iš vienos vietos į kitą, net per keletą kilometrų!

Žmonių padavimu, ties dabartiniais Utenos kapais, kur auga vienoj vietoj kelios senos liepos, esąs palaidotas ir pats Utenos įkūrėjas — Utėnis, nors rimtai abejojama to padavimo teisingumu.

Šiandieninė Utena, apskrities centras, su kokiais šešiais tūkstančiais gyventojų. Ji ypatingai išaugo per pastaruosius metus, išparceliavus Utenos dvarą, kurio dalis priskirta prie miesto.

Utena gyvas miestukas, pasižymi dideliais turgais, traktieriais (oficialiais ir neoficialiais) nešvarumu ir kažkokiu niūrumu, nors judėjimas čia didelis. Tą judėjimą pagimdo plentas. Pro Utena eina autobusai į Zarasus Dusetas, Salaką. Kamajus, Rokiškį ir t. t. Tai vis nuolatinės autobusų linijos.

Iki šiol Utenoj nebuvo jokio miesto sodno. Dabar miesto valdyba, gavusi iš parceliuojamo dvaro žemės sklypą, užsodino iš Rygos importuotais (ir Vilkmergė importuoja, ir kiti miestai. Kodėl? Argi Lietuvoj trūksta liepelių, kaštanų? Ar gal nėra kam iškasti? Aut.) medeliais ir, sako, svajoja tame sodne teatrą pastatyti Kauno pavyzdžiu.

Pažymėtinos Utenos įstaigos: gimnazija ir moderniškai įrengta apskr. savivald. ligoninė, su visais gerai provincijos ligoninei reikalingais skyriais. Žadama įsteigti ir apkrečiamoms ligoms barakas. Į šią ligoninę atvažiuoja ligonių ir iš kitų apskričių, kur ligoninės daug menkesnės.

Kitos įstaigos eilinės — reikalingos apskrities ekonominiam ir kultūriniam centrui.

Utenos inteligentai savo klubo neturi. Viską atstoja kavinė „Viktorija". Čia galima padaužyt biliardai, galima už 2 lit. ir 20 centų gauti surūgę pietūs. Prie dviejų litų už pietus pridėt 20 ct. labai neįprasta, tuo labiau už blogus pietus, ir norom, nenorom žmogus pasiteirauji:

— Kodėl pas jus pietūs brangesni, negu Kaune? Juk maisto produktai taip pigūs!

— Todėl brangesni — maloniai painformuoja akiniuotas senukas, — kad iš Kauno atgabenimas kaštuoja.

Ir negali suprasti, žmogus, ką Utena gali iš Kauno importuoti: ar surūgusią sriubą, ar netikrą zuikį, ar pagaliau, obuolinį kompotą. Ir čia savotiška romantika!

Jei dar pažymėsim, kad Utenoj nėr kur nusipirkt laikraščių (nėra kiosko) jeigu pažymėsim, kad Utenoj meną atstovauja keli kino teatrai, tai ir bus visa šių dienų Utena.

Tiesa, už ketverto kilometrų nuo Utenos savo dvare gyvena, buvęs Kauno gubernatorius, žilas senukas Veriovkinas,

— Kaip jis gyvena? — klausiu uteniškius.

— A, labai paprastai. Ūkininkauja ir beveik kiekvienam turguj galima arba jis, ar jo žmona, su ūkio produktais matyti. Jis su ūkio produktais prekiauja, Jis visus pažįsta ir jį visi pažįsta, bet retas kas tepasveikina, nes jis dabar tik paprastas žmogus, na seniau.... žinoma seniau visi kepures iš tolo keldavo prieš gubernatorių Veriovkiną!

Tai praeities žmogus, kuris jau į gyvenimą nebegrįš.... Tai tik prabėgusių laikų archeologinė liekana.... Ir žmonės jį tik tiek tevertina....

Garsus Žeimelio miestelis

ĮSPŪDŽIAI IŠ VIETOS.

Žeimelis, žinot, dabar garsus. „Jei ne visokie ponai, — sako viešbučio savininkas, — kurie dėl Avižienio bylos nuolat mus aplanko, tai man tektų savo viešbutėlį uždaryti". Na, žinoma, dabar Žeimelis dažnai susilaukia ponų, netik iš Lietuvos, bet ir iš užsienio. Čia nuolat gali pamatyti žymių profesorių, kurie žydų kviečiami tiria Žeimelio bylą.

Kur dabar yra miestelio turgavietė, pirmiau buvo kapinės. Bet laikui bėgant jos taip buvo apleistos, kad žmonės sumynė kapus ir padarė turgaus aikštę.

Žeimely yra dvi bažnyčios katalikų ir liuteronų. Pirma buvus tik liuteronų bažnyčia, o katalikams tekę eiti melstis į Lauksadį, kuris yra už penkių kilometrų nuo Žeimelio. Tai dar buvę baudžiavos laikais. Čia gyvenęs turtingas dvarininkas Petrauskas. Sekmadieniais kai žmonės eidavo į Lauksodžio bažnyčią, tai kitas pareidavęs tik pirmadienio vakarą. Ponui paklausus „kur buvai?", atsakydavo „bažnyčioj!" Ponas buvęs tuo nepatenkintas. Supykęs ir pastatęs katalikams bažnyčią Žeimely, kad nevaikščiotų į Lauksodį. Tik pastačius katalikams bažnyčią, jie pradėjo konkuruoti su liuteronais. Liuteronai pakabino laikrodį bažnyčios bokšte, tuoj ir katalikai užsifundijo. Jeigu tik ką nors naujo įsigyja liuteronai, tai tuoj būtinai katalikai dar gražesnį sau parsiveža.

Žeimely yra viešbutis „Lietuva", o apačioj to pat savininko laikomas traktierius „Kaunas". Skambūs vardai! Viename aplūžusiame name visa Lietuva ir dar su Kaunu! Stebėtina! Gal būt viešbučio savininkas ir naudojasi tais skambiais vardais. Jeigu mūsų laik. sostinė yra tokia, kaip čia traktierius pakrikštytas, tai neduok Dieve! Pilna girtų. Vieni parkritę ant žemės garbina ir bučiuoja savo gimtąją žemelę, kiti parėmę tvoras važiuoja į Rygą, žinoma, be vyzos.

Žeimely prie kiekvieno namo yra lempa. Tik lempos tokios didelės, kad kyla abejonės ar jos pačios save mato. Apie lempų šviesą yra toks pasakojimas, žinoma, tai grynas faktas! Į šaligatvį yra įsikišęs senas stogo balkis. Ėjęs visai blaivus žmogus. Iš netolimo kaimo. Skubėjęs truputi. Kai davęs galva į namelio stogo kampą, taip ir likęs ubagu visam amžiuj. Mat akį išdaužęs. Tai mat kokios šviesybės Žeimely pakabintos.

Yra Žeimely ir apaštalų. Na, nepamanykit, kad tikrieji apaštalai prisikėlė! Ne! Čia tik pareigos apaštalu tenka vietos mokytojams. Tai tiesiog dūšia, ne žmogus. Yra jų ne dvylika, bet tik trys. Mažas skaičius! Bet tiesiog kalnus verčia. Kas chorus organizuoja? Mokytojai. Kas vakaruškas, kas paskaitas, vaidinimus? Vis mokytojai.

Tik skundžiasi, kad negali su vaikais susirokuoti, mat jų yra apie 220 galvų. Tai kiekvienam mokytojui tenka po 70 mokinių. O klasės mažutės Tai tiesiog viens ant kito sėdi. „Ką beišmokinsi,, kad jau suskaityti nebegalima". Sako mokytojas. Bet greit būsiąs atsiųstas dar vienas mokytojas, tai dalykai pakitėsią.

Toks atrodo Žeimelis ir jo apaštalai. **M—žys.**

Miegančiam kaime

Kai auksinė saulė atsisveikino nuskurdusią rudens gamtą ir senai užgęso miško glėbyje, kai milijonai žvaigždžių lydėjo mėnulį per dangaus dausas į vakarų šalį, vis dar tyliai juokėsi šiaurys nudraskytuose medžių lapuose. Nuplikę medžiai konvulsingai drebėjo. Rodos, graudus kaukiančio šuns balsas gailėjosi medžių, netekusių žalumo. Visa aplinkuma, rodos, liūdėjo žaliosios vasaros, šiltųjų jos naktų, gailiosios sidabrinės rasos....

Tuo tarpu, kai gamta, apgobta tamsia nakties skraiste, liūdėjo, nyko vienas po kito sodžiuje žiburys, nešdamas gardų miegą nuvargusiems žmonėms. Tiktai toli toli, kur niurnėdamas tarp stačių krantų spraudėsi upelis, kur skurdžiai dejavo pasipūtęs apuokas, spyksojo žiburys pro sukrypusius lūšnelės langus, tartum alkano vilko akys. Ligi šviesos atspindžiai tiško į įnirtusį upelio vandenį, kuris godžiai rijo suslopintą moteriškės balsą, plaukiantį iš apšviestos trobelės per nugrimzdusią tirštame rūke daubą. Liūdna balso gaida aidėjo tarp snaudžiančių krantų ir nešė karštos maldos žodžius:

— Jis, sėdėdamas aukštybėse, vaikščiodamas purvina žeme, matė nusikaltusių žmonių veidus, išvagotus giliomis raukšlėmis, girdėjo skaudžius jų skundus.... Jis įkūrė pasaulį, įkvėpė jam gyvybės. Jis Visagalis!..

Šitaip galvojo pilkojo gyvenimo moteriškė, nuvarginta sielvartų ir ilgų nemigo naktų. Dabar jos neslėgė sunkus gyvenimo slogutis, nebaugino slidžiosios jo uolos, nors beširdė liga kankino ilgas savaites jos vyrą, kurs šiuo momentu, rodos, skyrėsi su juodąja žeme, jos pilkomis kalvomis, tamsiomis daubomis. Tačiau ji tikėjosi!.. Tikėjosi visagalinčiu Aukščiausiuoju, Jo pagalba, meile. Tikėjosi ji dar vyrą pasveiksiant. Praėjusį pavasarį dar jis linksmas piaustinėjo savo mažiuko sodnelio nudžiūvusias šakas. Dar grožėjosi švelnia gamta, kada auksinis saulės spindulys pažvelgė į prišnerkštą jo darbo kambarėlį, kada šnekučiai linkėjo jam dar ilgo, ilgo gyvenimo, žadančio daug dar tokių pavasarių....

O dabar!?

Drebančiomis lūpomis kukždėjo vos girdimus žodžius ir meldėsi Aukščiausiajam, nors pats nežinojo kodėl...

Jis skaudžiai dejavo. Laukė, kada jo gyvenimo laikrodis išmuš paskutinę valandą, o baisi mirtis papūs savo šaltu kvapu jam į veidą, ir jis amžinai užmigs.... Įdubusi jo krūtinė kilnojosi, tartum jūra nuo įsiutusios audros, o pilkos stiklinės akys matė juodus mirties šešėlius, šokančius aplink girdgždančią jo lovą.

Lygiai 24 valanda!

Geso miegančiame kaime žmogaus gyvybė. Miglotos nakties dvasios ir išdžiūvusios moteriškės rankos užspaudė įdubusias akis ir uždegė vaškinę žvakę. Aplin visur nyku. Tik retkarčiais šiaurys staugtele ant kranto ir apsiputojęs upelis ryja ilgus šviesos atspindžius.

Išblyškęs mėnulis, sėdėdamas savo marmuro soste, pažvelgė į suvytusį moteriškės veidą, rodos, tarė: „Tavo gyvenimo kelias skaudus".

Taip tyliai miršta kaime žmonės". **K. Veringa.**

Šiauliai kultūrėja.

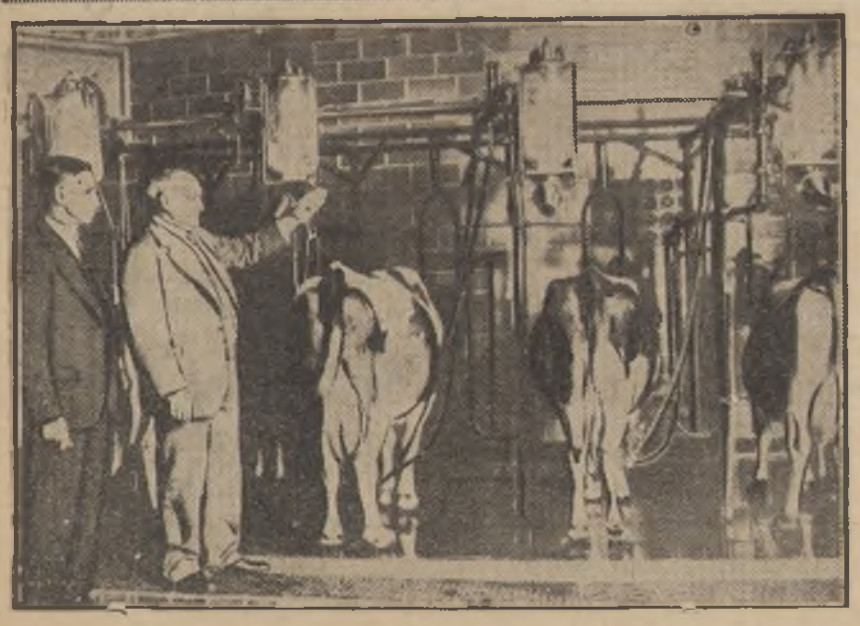

Foto Buračo.

Muziejaus projektas.

Šiaulių „Aušros muziejus turi išgavęs laikiną patalpą eksponatams, tačiau eksponatų tiek daug, kad jau dabar nebetelpa, todėl rūpinamasi kuo greičiausiai pasistatyti nuosavus rūmus. Be to, Šiaulių miesto bibliotekos ankštos patalpos ir labai nepatogios, nes nėra nė ventiliacijos, nė skaitytojams pakankamos vietos ir bendrai maža patalpa. Tam tikslui bus statomi muziejaus — bibliotekos rūmai, kuriems jau surinkta stambių aukų. Rūmų statybai aukų knygoje matosi įrašytos gana stambios aukų sumos — vis tūkstančiai ir net po pustrečio tūkstančio yra aukavusių asmenų, taip kad dabar jau aukų įrašyta 35.000 litų! Tai dar tik pradžia rinkliavos ir bendrai rinkliava dar nepaskelbta. Be to, dar tikimasi iš valdžios paramos.

Tuo tarpu jau ir rūmų projekto eskizas pagamintas, kurį čia matote. **Buračas Balys.**

Moderniška pieninė Amerikoj įvedė elektros aparatus karvėms milžti.

Šalta žiema

Jūsų neišgąsdins, jeigu turėsite įsigiję įdomiausią EDGAR WALLACE romaną „NEGYVOS LONDONO AKYS".

Prisiųskit „Sekmadieniui" 2 lt. pašto ženklais ir romanas jums tuojaus bus išsiųstas.

Vestuvėms
krikštynoms
varduvėms

geriausios dovanos
tai mūsų fabriko
dailės dirbiniai.

Generolas Rubindorfas, kuris šiomis dienomis paskelbė brošiūrą apie būsimąjį karą su sensacingomis reveliacijomis.

Malonūs svečiai iš Latvijos.

BRECHMAN - ŠTENGEL.

BERZINSKA.

Šiandien iš Rygos į Kauną išvyksta Latvijos Nacionalinės Operos ansamblis revizituoti Lietuvos operą, kuri neseniai lankėsi Rygoj ir dalyvavo keliose operose. Į Kauną atvyksta žymūs latvių solistai: Brechman-Štengel, Berzinska, J. Niedra ir Vasiljevas.

Gruodžio 9 d. latvių dainininkai dalyvaus operoj „Borisas Godunovas", o 11 — „Aidoj".

Kartu su solistais atvyksta ir Nacionalinės Operos direktorius Prande.

Kaip teko patirti, mūsų operos artistai rengiasi savo Rygos kolegas sutikti labai iškilmingai. Įvairiose vietose jiems bus surengtos vaišės ir priėmimai.

JANIS NIEDRA.

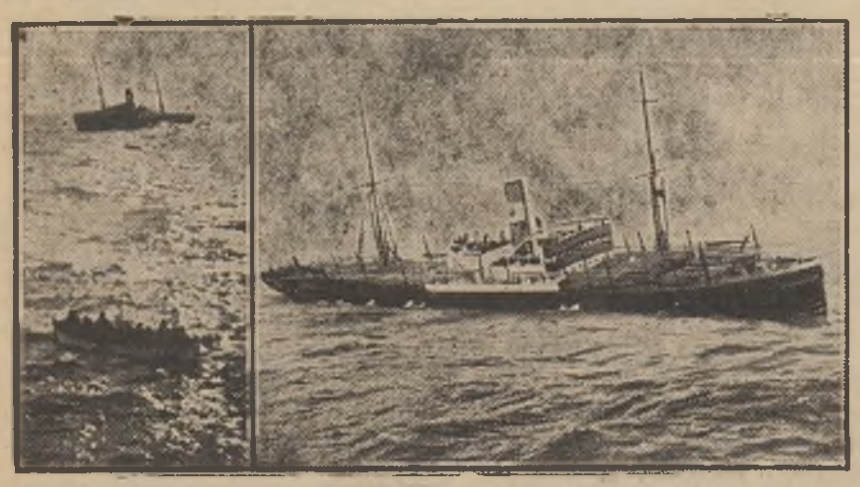
VASILJEVAS.

Keistos meilės tragedija

Tauragės skerdyklos užveizda, apsukrus žydelis Šmuila Bulbakas, labai mėgo flirtuoti su skerdyklos tarnautojom lietuvėm. Ilgą laiką jis meilinosi su tarnautoja našle Bikeliene. Bikelienė jau pagyvenusi moteris, turi dvi paaugusias dukteris, dėl to ji Bulbakui pradėjo nusibosti: Jis ėmė meilintis prie kitos tarnautojos Z. Sankaitės — Stankaitė nesipriešino ir greitai paveržė Bikelienės vietą. Pastarąją B. pašalino iš tarnystės ir vertė išsikraustyti iš buto, norėdamas jame apgyvendinti Stankaitę.

Lapkričio 16 d. vakare Bikelienė atėjo į skerdyklą ir rado Bulbaką su Stankaite besiglamonėjančius. Nieko nesakydama ji pasišalino, pasiėmė puslitrį šivoterio (sieros rūkštis), kurį jau iš anksto turėjo paruošusi, ir sugrįžo į skerdyklą. Sutikusi kieme Bulbaką, šliukšterėjo pusę puodelio jam į akis ir surikusi: „Sudievu, daugiau manęs nebematysi", likusią dalį pati išgėrė. Išgirdusi triukšmą iš skerdyklos išbėgo Stankaitė, vandens kibiru nešina ir pradėjo plauti nukentėjusio meilužio veidą. O pats sužeistasis šaukė, kad greičiau eitų gelbėti kieme gulinčią Bikelienę, kuri galinti numirti. Greitai abu nukentėję buvo nugabenti į apskrities ligoninę, kur Bikelienė sekančią dieną mirė. Paliko dvi dukteris našlaites. Bulbakui baisiai sužalotas veidas ir akys. Sužinojęs apie B-nės mirtį jis labai gailėjęsis ir sakęs: „viską atiduočiau, kad tiktai galima būtų ją atgaivinti". Jos dukteris priėmęs į motinos vietą ir palikęs gyventi skerdyklos bute.

Džek Blekbotom.

Šiomis dienomis anglų laivas „Mauretania" išgelbėjo skęstančio laivo „Ovidijos" įgulą ir keleivius. Atvaizde du reginiai iš gelbėjimo akcijos.

KASTUTIS

Liedas purve

Lietuvos gyvenimo romanas

NAUJAKURIO BUDA.

Jei nori būt geras — mirk, o jei blogas — apsivesk. Tai amžina tiesa, aškiausiai pasireiškianti lietuviškam kaime. Apie mirusius negalima kalbėti blogai, o apie norinčius apsivesti — gerai. Skudučiai tos tiesos rūpestingai prisilaikė.

Pauliui buvo pasakojamos butos ir nebūtos Valės gyvenimo dienos, o Valei Pauliaus. Iš kažkur atsirado žmonių nepaprastai tiksliai žinančių tiek vieno, tiek kito praeiti ir ateiti. Buvo žmonių, geraį išuostinėjusių Pauliaus ir Valės palinkimus, būdus, ypatybes, silpnąsias pusės. Tik silpnąsias!

Varklos praeitis — valkatos ir girtuoklio gyvenimas. Jis neturėjęs savo pastogės, nepažinęs tėvų ir visą laiką iki karo praleidęs besitrankydamas patvoriais. Prieš pat karą apsivogęs ir išbėgęs į Rusiją. Tokias istorijas girdėjo Valė ir jos motina. O Pauliui tuo tarpu pasakojo:

— Dimšytė vėjavaikas, palaidi barščiai. Blogų tėvų duktė. Jos brolis nužudė nekaltą mergaitę. Jei ji nebūtų buvus vaiku, kada vokiečiai šeimininkavo, šiandien jau pati vaiką augintų.

Bet tai buvo kalbos, kurios atsimušdavo į kūnus, visai nepasiekdavo vidaus, nesukeldavo jokių galvojimų, jokių abejonių. Valė pabėgdavo nuo tų kalbų, o Paulius užgindavo, kad jam nieko nepasakotų.

Paulius su Vale nusipirko užnemunėj tik pastatytą trobą ir pasamdyti darbininkai turėjo ją pergabenti ant gautosios žemės sklypo Padubysy.

Varklos gauta sodyba buvo tikrai graži. Prasidėjus nuo pat Dubysos pakrantės jie tiesė savo dvylikos ha lauką lygiai aukštyn, nuožulniu kalneliu, aprietė jį ir paskui lygiu kampu atsirėmė į pamiškę. Kalnelis buvo apriestas beržų gojum, gojum blizgančių saulės šviesoj ir tyliai kalbančiu su vėju.

Ilgas valandas Paulius vedžiodavo Valę po gautosios žemės sklypą. Jie apžiūrėjo kiekvieną žemės kertelę, kiekvieną lomutę ir kalvelę. Norėjo susugyventi su ja, prisigerti savosios žemės kvapo.

Aplink juos dirvonai taip pat buvo sklypais išdalinti. Ir tai vienur, tai kitur pradėjo dygti skurdžios naujakurių trobelės. Artimiausiu Pauliaus kaimynu buvo jaunas savanorius su savo motina. Ant jo žemės jau stovėjo iš molio nukrėsta trobelė ir tvartukas karvei. Arklys ganėsi pririštas ilga virve. Jis pastogės dar neturėjo. Šis naujakurys jau buvo suspėjęs gerą savo žemės dalį suarti, paversti dirbama. Kaip Paulius su Valė, taip tas jaunas savanorius su savo motina vaikščiojo po laukus besigėrėdamas savosios žemės sklypeliu.

Kito Varklos kaimyno pradžia buvo dar skurdesnė. Iš alksnio šakų supintoj būdoj apsigyveno naujakurys su savo žmona ir neseniai gimusiu vaikučiu. Kitoj tokioj pat būdoj atsirado mažas paršelis ir balta dideliais išriestais ragais ožka. Naujakurys net arklio dar neturėjo ir žemę aplink savo gyvenamą budelę kastuvais kasė. Vakarais ši naujakurių šeima tačiau susikūrdavo pas būdelę ugnį ir užsistatę ant jos dideli barščių puodą jautėsi savosios žemės pilnais šeimininkais.

Valė ir Paulius kelius kartus aplankė savo būsimus kaimynus, pasėdėjo su jais prie sukurto laužo, pasidalino džiaugsmais ir vargais.

„Įsitaisęs" naujakurys nenusiminė.

— Vasarą galima gyventi ir ant lauko, — pasakojo jis Varklai. — Žiemai atėjus persikelsim į miestelį. Kitą vasarą jau pasistatysiu pakenčiamesnę trobelę, nusipirksiu kokį nors kuiną, nes valdžia paskolos žadėjo. Šiemet įdirbsiu kiek nors lauko ir svetimu arkliu. Jau pas Norkų ir Batašių turiu uždirbęs arklį ir plūgą keturioms dienoms. Per tą laiką gabaliuką suarsiu. Paskui dar padirbėjęs gausiu ir vėl, todėl galėsiu rugius pasėti. Mat, einu pas ūkininkus dirbti tik tam, kad gaučiau arklį. Žmona eina dienas į Belvederį ir uždirba kelis litus kasdieniniams reikalams.

Grįždama iš „įsitaisiusio" ūkininko Valė galvodavo, kad jų naujo gyvenimo pradžia daug geresnė, lengvesnė. Jie naujakurio gyvenimą pradės turėdami reikalingas trobas ir ūkio pabūklus. Prasidės gyvenimas gražus kaip saulė, malonus kaip pavasaris.

Valė su motina nusisamdė geresnį butą miestely ir pradėjo rūpestingai rengti vestuvės. Paulius ateidavo kiekvieną vakarą, tardavosi įvairiausiais būsimo ir dabartinio gyvenimo reikalais, važinėjo į užnemunę ir prižiūrėjo jau pradėtos pervežti trobos darbą.

Greit atėjo ir diena, kada teliko tik tuoktis, važiuot į bažnyčią. Bet taip pat atėjo ir diena, kuri turėjo prieš akis pastatyti naują kelią, ilgą ir sunkų, skaudų ir vargingą, pilną kančių, pilną kruvino skausmo. Tos dienos abi atskubėjo kartu. Viena nešė laimę, kitą gyvenimą, kuriame saulė šviesti nežada daugiau.

— Šiandien arba niekada, — pasakė mokytoja Lukošiui. — Pasaugok kai griš iš miestelio į savo namus ir tada....

Lukošius išslinko su mintim, juodesnėm už smalą, purvinesnėm už rudens purvynus.

Lukošius žinojo, kad Dimšytė kas vakarą vienu taku per sodą eina į miestelio krautuvėlę, todėl atsistojo čia jos laukti. Atsistojo po medžiu Skudučių soduos ir vilko akim sekė duris, kuriose Valė pasirodyti turėjo.

Naktis buvo tamsi. Smulkius lietaus lašus blaškė smarkus vėjas ir kaukdamas keldavo dusulų ūžesį medžių šakose.

Laukdamas Lukošius nieko negalvojo. Vien tik laukė, laukė aukos. Jame atgimė žvėris, žvėris draskąs kiekvieną žmogų, už kurio sudraskymą jam malonumai pažadėti. Mokytoja mokėjo įkaitinti senį ir padaryti jį savo moteriško pykčio įrankiu. Senis aklai klausė jos nurodymų ir tikėjo pažadams, kurių ši nesigailėjo. Be to, jis buvo iš tų sugadintų žmonių tarpo, kuriems gyvuliško malonumo suteikia ju glėby alpstanti mergaitė. Jie laižo užpultos mergaitės kūną, su pasigardžiavimu ir gyvuliška įnirtimu drąsko jos rūbus. Jau pirmiau Lukošius tuo pasižymėjo. Jis buvo užpuolęs vieną savo samdinę ir ją iškoneveikęs. Dabar jo gyvuliškam kūne atgimė vėl tas pats įsiutimas ir jis varvindamas seilę nekantriai laukė aukos, kuri suteiks jam dvigubą malonumą.

— Mama, duok skarą. Lauke lyja. — Pasakė Valė tarpdury. Paskui ji lengvai lyg stirnaitė pasileido per sodą. Valė bėgo su džiugia mintim, kad jau greit bus vestuvės, kad greit ji važiuos su Paulium į bažnyčią ir atgal jau griš kaip Pauliaus žmona. Nuvažiuos Dimšytė, o griš Varklienė.

Visa kita toli nuo Valės minčių ir ji net pamiršo, ką reikia krautuvėj nusipirkti.

— Na ir galva, — pasakė pati sau, — nueisiu į krautuvę ir nežinosiu ką reik pirkti.

— Ir tada, — prieš jos akis išdygo tamsi vyro figūra.

Instiktyviai ji bandė atšokti atgal, bet kietos rankos jau laikė jos liemeni tvirtai surakintą. Vieną kartą ji tegalėjo surikti, bet jos balsą vėjas primušė į obels kamieną. Antrą kartą surikti jau negalėjo, nes burna buvo užkimšta purvina skarele.

Ji nespėjo susivokti, kai vienu akimirksniu pasijuto gulinti ant šlapios žemės. Užpuolikas šnypštė, o iš burnos tiško baltos putos tiesiai ant Valės veido. Ji draskės, raitės, kiek tik galėjo, bet baimė ir staigaus užpuolimo neaiškumas atėmė visas jėgas. Jau dabar ne tik., kad priešintis, bet šaukti ji negalėjo. Tuo tarpu biaurios lūpos taškė veidą purvinomis seilėmis, o kaulėtos rankos draskė rūbus.

„SEKMADIENIO“ naujienos be politikos

ŽMOGUS, KURIS NORĖJO TURĖTI AMŽINĄ SARGYBĄ PRIE SAVO KAPO.

Kanadoj neseniai mirė ūkininkas Shmitas, kuris paliko 100.000 dolerių turto. Savo palikimo testamente jis pareiškė keistą norą. Norą, kurį tegali pareikšti tik amerikiečiai ir kuris visai nesuprantamas europiečiui žmogui. Iš kalbamo palikimo jis savo netikrai žmonai paskyrė 10.000 dolerių, o visus likusius sargybai prie jo grabo. Palikime pasakyta, kad jis, norėdama priversti „žmoną“ ir po jo mirties pasilikti jam ištikima, reikalaujas, kad jo salione būtų pastatytas stiklinis karstas. Prie jo dieną ir naktį turi būti šešių žmonių sargyba, kuri keičiasi kas 8 valandos. Žmona savo ruožtu privalo kasdien pirkti gėlės ir jas su gedulo šydu visada uždėti ant grabo. Gėlės turi būti gaivanos ir nenuvysti iki rytojaus dienos. Tas viskas turi kartotis be jokios pertraukos ir jei žmona nepildys savo pareigų, antstolis negali išmokėti jai nustatytų kasmet 2,500 dolerių. Mat ji visų pinigų negali gauti kartu ir turi juos uždirbti rodoma ištikimybė. Jai žmona tai nepanorėtų padaryti, jos dalis pereina bažnyčios naudai, tačiau sargyba paliekama, nes tie 60.000 dolerių vien sargybai paskirti. Iš tos sumos ir augamu procentų turi būti mokamos pakenčiamos algos sargybiniams.

Garsus bankininkas Morganas prieš kurį laiką garsiame Oksfordo universitete buvo apdovanotas garbės daktaro laipsniu.

AMERIKOJ NE TIK ŽMONĖS, BEI IR ŽUVYS GIRTOS.

Pamažu jau įgauna pilietinės teisės pasakymas, kad girtas kaip amerikietis. Ir ne be pagrindo. Amerikiečiai mikliai aplenkia prohibicijos įstatymą ir lengvai gauna to lengvoj skystimėlio. Degtinės šmugelis Amerikoj taip išsiplėtęs, kad jos lengviau gauti, negu tu dalykų, kurių pardavinėjimas neuždraustas. Tačiau ir prohibicijos agentai nesnaudžia. Sausojo režimo šalininkai nesigaili pinigų ir žmonių kovai su degtinės šmuglininkais. Jie gaudo juos kaip išmanydami ir savo tarpe laiko geriausius ir mikliausius seklius. Jiems kartais pavyksta sučiupti gerokus kontrabandų transportus. Kad patikrintų kontrabandos žlugimą jie degtinę visai sunaikina. Ne seniai agentai sugavo kontrabandą prie Naujosios Karalinos ežero Beauforto apylinkėj. Kontrabanda buvo supilta į kalbamą ežerą. Jos buvo tiek daug, kad visas nediduko ežerėlio vanduo pavirto svaigalais degtinės galę. Pradžioj jos plaukiojo girtos ir visai nevengė žmonių. Jas buvo galima rankomis gaudyti. Tačiau pasirodė, kad girtas žuvis negalima valgyti. Josužnuodytos. Kiek „pagirtuokliavusiios“ žuvys pradėjo dvėsti ir dar dabar jų į paviršių iškilo nepaprastai daug. Visos išvertusios baltus pilvus „šildosi saulutės atakaitoj.

ŠUO NUŽUDĖ SAVO ŠEIMININKĖ.

Žinomas prancūzų bankininkas, Alfredas Mamforola, kaip paaiškėjo, buvo nunuodytas ir mirė ne savo mirtimi. Jis pirmiau sirgo ir reguliariai imdavo vaistus. Jo mylimas

Italų „žmogiakalnis“ boksininkas Carnera, kuris šiomis dienomis Barcelonoje supliekė garsų boksininką Paolino Uzcudun ir netrukus žada išvažiuoti į Ameriką kautis su Šarkiu - Žukausku.

šuo mėgo žaisti su dėžutė vaistų. Kartą jis visą dėžutę nusinešė į virtuvę ir šokdamas per langą, jis užkabino dėžutę ir išbėrė vaistus į valgomus produktus, stovėjusius ant lango. Tarnaitė išvirė valgius ir padavė savo šeimininkui ligoniui. Tas užvalgęs bematant mirė. Mat vaistų doza, kuri pateko į valgį buvo pavojinga ir nunuodijo nieko nežinantį žmogų. Tarnaitė, kuri gamino valgius ir valgydin bankininką, buvo suareštuota ir net jau pasmerkta už žmogžudystę. Tačiau tik vėliau paaiškėjo, kad čia ne ji, bet šuo kaltas. Jis šokdamas, kaip žinom išbėrė juos, bet paskui pats pateko į sodą ir ten paragavęs išbertų vaistų pats tuoj nudvėsė. Tarnaitei praprašant buvo padaryta nudvėsusio šuns ekspertyza ir įsitikinta, kad šuo nuo tų pačių vaistų nudvėsė. Be to, rasta žymės išbarstytu sode vaistų ir ta dėžutė, kurią šuo nešiojos.

LAIMĖ NELAIMĖJE.

Nėra tos nelaimės, kuri neatneštų naudos. Taip sako patyrę žmonės, tačiau kokia gali atsitikti laimė tuo metu, kai dirbęs ant 6 aukštų namo stoga staiga paslysti ir kulverčiais pradėdi ristis nuo staigaus stogo. O tačiau ir tokia nelaimė elektrotechnikui Augustui Navickiui, taisiusiam Londono 6 aukštų elektrą, atnešė laimę. Jis vargšas paslydo ir jau be sąmonės ritosi nuo stogu. Bet prie pat krašto jo paltas kažkas užsikabino ir vandentinkio vamzdžio ir jis pasiliko kaboti ore. Žemiau laistė gėlės turtinga to namo šeimininko duktė. Pamačius nelaimę ji pati vos nuo balkono nenukrito ant grindinio. rie nuėmė už vandentiekio užsikabinusį. Greit buvo pašaukti gaisrininkai, kurie vyrą ir paguldė jį pas šeimininką. Slaugyti nelaimingąjį elektrotechniką Augustą pasiėmė šeimininko duktė, kuri pirmoji jį pamatė užsikabinusį. O žinot, kaip minkšta moters širdis prie ligonio. Ji į elektrotechniką įsimylėjo ir jau jie pažinties daugiau nepertraukė. Po kiek laiko ji už Augusto ištekėjo ir tam vargšu idaugiau netekė karstytis stogais, kad paskui nuo jų ristusi žemėn. Tai matot, kokie dalykėliai atsitinka, kada nuo stogo kulverčiais pradedi riedėti.

KAZIO KRIUKELIO SIUVYKLA.
Vytauto prosp. 17 Nr. tel. 34-61
Priimami UŽSAKYMAI VYRIŠKŲ civil. ir karišky RŪBŲ iš atneštų ir naujai gautų angliškų medžiagų.
Darbas atliekamas greitai, sąžiningai prityrusių darbininkų.
Duodu išsimokėjimui iki 6 mėnesių.
Prašau įsitikinti, būsite patenkinti.
Su pagarba.
K. KRIUKELIS.

Nobelio taikos premija už 1930 m. buvo šiomis dienomis paskirta liuteronų vyskupui Soderblomui.

JUOKAI

NETURI LAIKO.

— Visą diena biliardu loši ir dar nemoki.

— Už tat, kad visą dieną lošiau, tai ir neturėjau laiko išmokti.

MODERNIŠKO SKULPTORIAUS DIRBTUVĖJ.

— Dirbi prie naujo biusto?

— Taip.

— Ką gi tu vaizduoji?

— Dar nežinau.

TEISME.

Teisėjas: — Ir vėl grebeisi savo seno amato vagystės.

Kaltinamasis: — Tai kuriems gajams Dievas rankos žmogui davė, ponas teisėjau?

Štai Jums, ko senai trokštat !!!
Norite atsipalaiduoti nuo pleiskanų ir plaukų nubėrimo?
Vartokite tik geriausia priemonę
Lotion Pompadour
firmos
Florance Kaunas
Vartojimo būdas:
rytą ir vakarą gerai įtrinti plaukų šaknis

Ksavero Blembos laškas į kaimą.

Brangus mano gamdytojau ir tėte!

Rašai tu man, kad ten pas jus kaime mergos smarkiai nosį pakėlė dėl to kavalierių mokesčio, nori mus vyrus į ožio ragą suvaryti. Mane tik juokas ima. Mūsų „staličną“ broli tais moterų figel-migeliais nepaimsi. Ir mes ne iš piršto išlaužti. Tuos fokusus puikiausiai suprantam.

Kas liečia tą ir visą kitą dėl mokesčio viengungiams ir reikalo savo laisvą gyvenimą šeimyniniam gyv. aukoti ir visas dienas iki pat karsto lentos praleisti su tam skirta atšalusia žmona, tai pas mane dėl to yra planas dar gi labai paprastas ir tikras. Neveltui aš čia sostinėj buhalterijos mokslus išėjau ir bet kuriuos mokesnius taip galiu paslėpti, jog ne tiktai mokesčių inspektorius, bet ir pats viengungių revizorius nieko neras ir neišsaugos.

Pagalvok tu sau tėte, kad iš viengungių bus imamas mokesnis tik tuo atveju, jeigu pas tave pase bus pažymėta, jog tu nevedes: tačiau pats paprasčiausias dalykas padaryti taip, kad tu pagal pasą būtum laikomas vedusiu, o šeimyniniu atžvilgiu būtum viengungiu. Panašiai, kaip ir mergelių esama pagal pasą, taip pat gali būti ir vedę vyrai pagal pasą.

Aš tau čia pat smulkiai paaiškinsiu mano kombinaciją. Visas dalykas užsienio tvarkoje. Ten gali vestis ir skirtis be ypatingų suvaržymų. Čia ir yra šuo pakastas. Tu, leisim, buvai vedęs, bet žmonos būdas neatatiko. Ji sakysim gyvena Miunchene, arba Drezdene, o tu gyveni Pilviškiuos. Žinoma, tokiu atveju tu skiriesi su žmona per užsienio teismą. Tavo žmona, kaip laisvas paukštis, išeina už vyro užsieniečio, o tu gyveni savo gimtinėje kaipo išskirtas su vedusio pasu.

Labai paprastai. Susituokei tu Eitkūnuose užsienio taisyklėmis. Dabar tokios vedybos pripažintos tikromis Lietuvoje. Po vestuvių tu išvažiuoji į gimtinę, o žmona užsieny užveda išsiskyrimo bylą. Tu, žinoma, nesiginčysi, ir užsienio teisėjas prisilaikydamas taisyklių skelbia jus išsiskyrusiais ir duoda tavo žmonai laisvę. Bet tu ir toliau gyveni vedusiu viengungiu savo gimtuose Pilviškiuose. Žinoma, kiek rūpesčių, užtat viengungių mokesnio nemoki. Be to, visoms panelėms, kurios dėl viengungių bejėgumo nosis pakėlė, bus pridėta nauja nosis ir jau visai iš kitos pusės.

Visa tai galima būtų palengvinti, jeigu visą reikalą vestų vienybės keliu. Jeigu, pavyzdžiui, organizuoti atkaklių viengungių recidivistų sindikatas. Visas pavadinimas iš penkių žodžių skamba rimtai ir įspūdingai.

Taigi šitas sindikatas turėtų užsieny savo agentus, kurie verbuotų mirštančias našles ir kitą tinkamą prekę priešvestuviniam perdirbimui viengungių į vedusius. Tuo būdu šis darbas galima būtų net monopolizuoti. Tada mums nebus konkurencijos, ir jeigu viengungių kokybė dėl to kiek ir nukentės, tai kaina jiems vis dėlto paliks pirmykštė. Mergelės vėl pasiliktų prie pirmykščio intereso ir sėdėtų senmergėmis iki žilų plaukų. Dievaž, nieko geresnės nevertos.

Štai mano planas, su kuriuo gali supažindinti vietos viengungius ir paaiškinti jiems, kad ne visa dar žuvo. Tegu nepuola dvasioj viengungių karžygiškumas, o užsisėdėję mergelės tegu nekelia nosies. Tegu sėdi ir nesididžiuoja.

Su pagarba tavo sūnus
Ksaveras.

JUOKAI

DISKRECIJOS.

Liudvikas XIV susirašinėjo su užsieniu slaptai nuo savo patarėjų. Daug dienų kankino tos slaptas klausimas jo pavaldinius. Pagalau drąsiausias bandė paklausti. Karalius juokdamasis atsakė:

— Ar prisieki man, kad niekam nepapasakosi?

— Kaip gi aš galiu būti neištikimas savo karaliui — atsakė favoritas.

— Tai klausyk. Aš taip pat daviau žodį, kad niekam nepasakosiu ir todėl tik tiek tau galiu pasakyti.

POLICIJOS NUOVADOJ.

Policininkas rašydamas protokolą nusikalteliui.

— ... ir suimtasis išdrįso įsilaužti į krautuvę dienos metu...„

— Atsiprašau, pone policininke, bet vakare aš jau turėjau numatęs „kitą darbą“.

MOTERYS GALI KENTĖTI.

— Moterys lengviau iškenčia kūno skausmus, kaip vyrai.

— Iš kur tu žinai? Ar esi gydytojas?

— Aš žinau ką kalbu. Aš juk pardavinėju batus.

LIEVAAN-ARBATA
Nr. 80 geriausios Ceil. arbatžolės Nr. 100
Tikros arbatžolės su ERELIU.

MOTERIMS „SEKMADIENIS"

Patarkit ką daryti?

SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

PATARKIT SESUO PAVYDI.

Gyvenu su seserim. Ji jau suaugus, bet nepasitaiko vyro, kuris ją vestų ir kasdien labiau ją slegia mintis, kad reiks sutikti su senmergės titulu. Tuo tarpu aš dar esu jauna ir jau mane myli vienas geras vyrukas, su kuriuo norėjau sudaryti šeimą. Mano sesuo pavydi ir paskutiniu laiku juodina mane mylimojo ausyse.. Dabar dar jis netiki ir aš savo žodžiu jo bet kokius abejojimus pašalinu, tačiau jei taip bus ilgiau, gali viską pamanyti. O man labai skaudu, juo labiau, kad netiesa ir tik kenčiu nuo sesers pavydo. Ką daryti ir man? Bijau netekti mylimo, tad kaip užkirsti kelią sesers pavydui? O, kad atsirastų jai kavalierius!

Marytė

ATSAKIMAS „VAIKINUI".

„Esu 23 m. vyras. Uždirbu gerai. Bet visakas atrodo paprasta, banališka ir nejdomu. Melancholija valdo sielą ir žudo ją. Ką daryti, kad nusikračius jos".

Toks klausimas, o šitoks atsakymas.

„Pesimizmas. melancholija gyvenimo nepasitenkinimas ir t. t. Nuodėmė, nuodėmė, taip kalbėt jaunam sveikam vyrui. Kur jūsų kūno jėgos? Negi jos jums leidžia taip save lepinti? Pati jaunystė, pats žydėjimas o jums jau „viskas paprasta, banališka". Yra vyrų, kurie dėjuoja pinigų stoka, jūs turit ir tą Dievo duotą duovaną. Leiskit paklaust ar nenusivilėt jus meilės intrigoj, ar nėra sužeista jūsų širdis? Čia kas kito. Tai rimtesnė priežastis, su kuria žymiai sunkiau susitaikinti. Bet ir čia žmonės nenusimena. Gyvenimo nelaimės, tai tik momentai. Užgijus žaizdai viskas bus paprasta, natralu ir liks tik mažas kartus prieskonis širdy. Tai prisiminus.

Bet čia tik mano fantazios vaisiai. Gal pas jus visai to nėra. O, jeigu tamsta dar nepergyvenai kokių tragiškesnių momentų, tai tikrai nusidedat dejuodamas prieš gamtą. Greičiau ieškokite meilės verto objekto ir dings banališkumas iš jūsų horizonto. Melancholija daugiau jus nekankins. Ko negalit atlikti jūs, atliks visiškai jauni, ir pilni energijos metai. Tik suraskit savo tą energiją.

Almira.

ATSAKYMAS PETRUI M.

Jis paprastas, vos baigęs liaudies mokyklą vyrukas. Ji su aukštojo mokslo diplomais. Ji siulanti jam savo meilę nepaisydama moralinio skirtumo, bet jis bijo ir prašo patarimo.

„Malonus pone. Giliai užjaučiau jūsų padėčiai. Gerai darot, kad blaivai galvojat nors ir mylit. Matot šiuo atvėju dalykas šitoks: Vyras visada yra galva šeimyniniam gyvenime. Tačiau šiuo atvėju greičiausia jūsų žmonai bus pavesta pirmenybė. Ji kaip progresyvi moteris stengsis įvesti savotišką, jums gal svetimą ir tolimą tvarką. Josios draugystė jums bus nepakenčiama ir jums bus tvanku toj aplinkumoj, kurią žmona sudarys. Drausme? Griežta yra drausmė gal ir nieko nepadės. Gal, kaip šeimininkė ir ištiklima žmona, jūsų panelė bus ko geriausia, nežiūrint visų jos diplomų. Bet tai, kad jūs busit suvaržytas per visą gyvenimą, taip pat aišku.

Nežiūrint visų savo įspėjimų jums žodžių noriu pasakyti ir jums patarti. Tamsta pats gali suprasti ir pažinti josios būdą. Šiuo atvėju viskas pareina tik nuo jos būdo. Jeigu ji atrodo tinkamu žmogu ir mokančiu prisitaikinti prie bet kurio gyvenimo, ir be to, jeigu ta meilė nėra tik laikina aistra, tamsta gali galvoti apie vestuvės. Patariu jums gerai išnagrinėti tuos kelius mažmožius. Tačiau jeigu meilė tik laikina, tai pagalvokit gerai, nes ateity jūs galit susilaukti žymios gyvenimo tragedijos.

Uscilaitė.

Kokius reikalavimus stato moteris dabartiniam vyrui?

„SEKMADIENIO" ANKETA.

Rūpestingas skaitytojų dalyvavimas paskelbtoj ankėtoj, patvirtina mintį, kad klausimas, kokius reikalavimus sato moteris dabartiniam vyrui, yra gana aktualus ir visuos sluoksniuos randa gyvo susidomėjimo.

Rodos paprastas klausimas, tačiau jame sutalpinta pagrindinė sugyvenimo mintis ir dabar gerbiamos skaitytojos jį paliesdamos turi progos reikšti savo pageidavimus atvirai. Jau vien pats faktas, kad vyriškoji asmenybė pamatys atvirai statomus reikalavimus ir pageidavimus, mane džiugina. Vyrai turės progos pamatyti, ko moteris nori iš jų ir ką jie privalo teikti. Moters reikalavimams, jos siekimams ir vyras neturi teisės priešintis jiems tada, kai jie pagrįsti. **Zuzė.**

V

Koks vyras patinka?

Vyrai būkit švelnūs su moterim, mokėkit ją atjausti, paguosti, mokėkit kartu su ja kentėti, kartu džiaugtis, kartu juoktis, bet.... niekada nenustokit vyriškumo! Moteriai reikalingas sumanus, energingas gyvenimo draugas, bet ne silpnas, globos reikalingas, tarnas ar marionetė. Labai klysta tas, kuris sako, jog moters svajonė valdyti vyrą. Pasiklauskit tokios moters, kuri, kaip kad sakoma, laiko vyrą po savo „pantapliu". Ar ji laiminga? Ne! Ne toks buvo jos idealas. Ji nusivylusi, nepatenkinta, ir ne kartą idealo ima ieškoti už savo šeimos ribų.

Tačiau nepakęs moteris ir despotiškos vyro valdžios. Tiesa, vyras gali valdyti moteri, bet tik diplomatiškai, taip, kad moteris to nejaustų. Jis turi moters pagarbą ir meilę, o tada moteris pati jam nusileis.

Be to, vyrai, mokėkite įnešti į moters gyvenimą daugiau nuoširdumo, daugiau sveiko jumoro; būkit dori, blaivūs. Nežeminkit moters, nekankint jos bereikalingais pavyduliavimais pasitikėkit ja. Neuždarykit jos, leiskit ir jai dalyvauti visuomeniškame gyvenime.

Jei norit būti laimingi, neieškokit per daug didelių turtų. Prabanga, berūpestingas gyvenimas išlepina žmogų ir ne kartą išardo šeimą. Priešingai bendras vyro ir moters darbas dėl duonos kasnio, dėl pragyvenimo, suartina juos, išmoko mylėti gyvenimą, išmoko kantriai perkęsti ir didžiausius nemalonumus.

Tai tokie mano reikalavimai, gal geriau pasakius patarimai vyrams. **Tuaneta**

VI

Mano nuomonė dėl reikalavimų, statomą šių dienų vyrui, maždaug šitokia:

Man patinka vyras tvirtas dvasia ir kūnu. Svarbiausias reikalavimas — jis turi būti džentelmenas, kad netektų kur nuošalioj vietoj jo paties bijoti, kad juo galima būtų visur pasitikėti ir visada žodžiais ir elgesiu pasikliauti.

Jis neturi moterims pataikauti, taip pat negali jų užgauliotį ir erzinti, nes moteris jautri ir greit užsigauna, nors kartais to neparodo.

Vyras turi būti jautrus — jei moteriai liūdna, nesakyti, kad ji pikta, susiraukusi, nesakyti, kad ji šalta ir beprasmė, kai joje grūmėsi meilė, aistra, skausmas, liūdesys ir šaltas protas. Ji tada vos begali paslėpti tą baisų konfliktą, draskantį jos širdį. Kaip iš jos tada galima reikalauti linksmumo, jausmingumo.

Vyras turi žiūrėti į moterį, ne kaip į žaislą, kurį nusibodus, galima atmesti į šalį ir paimti kitą, bet, kaip į žmogų vienodai jaučiantį ir suprantantį, kaip ir jis.

Jis turi būti taktiškas — vietoje linksmas ir vietoje rimtas; pastabus, naturalus, pastovus ir žiūrėti į meilę ir gyvenimą kiek galima mažiau gyvuliškai; kiek galima idealizuoti gyvenimą, būti mažiau egoistu.

Panevėžietė

VII

Ką aš iš vyro reikalauju?
Iš išvaizdos:

1) Būk vyras, o ne lėlė arba baidyklė; 2) turėk garnio kojas, bet ne kaklą; 3) kiekvienas tavo bruožas, žodis gestas — turi reikšti vyrą, o ne stulpą arba automatą.

Iš materialės pusės:

1) atmink, kad realybė, didžiausias priešas idealo, todėl suidealink realybę ir surealink idealą; 2) jei kurti, tai kurti ant pamato, o ne ant vėjo; 3) vyre! būk idealistas, bet ir praktiškas.

Iš būdo:

1) i ką tai panašu, mėgti čarlstoną ir nemokėti jo šokti?; 2) būk linksmas, atviras, gyvenimo pilnas; 3) viską pažabok rimtumu ir neteks būti autorium tragikomedijų.

Iš meilės:

1) nekūrk žemėj dangaus, nes pragarą sukūrsi; 2) mylėk gyvenimą su visais jo daiktais, bet moterį vieną; 3) nebūk „sentimentalnaja triapka", nes patikėk, sunaudočiau baldams šluostyti; 4) mylėk žmonoj moterį, o ne nuosavybę ir atmink, kad moteris lygiateisė; 5) neieškok moteryje tarnaitės arba vištos perekšlės. 6) gerbk moters kultą ir suprasi jos draugystės turtą.

Tą viską 99 kartus padidink ir turėsi maždaug tikrą reikalavimų vaizdą.

Amžiaus duktė.

KUPONAS.

Iš čia talpinamų atsakymų man atrodo tinkamiasiu ir populiariausiu, atsakymas Nr. ....., pasirašytas .....

.....

Sprendėjas: .....

„Senmergių" karalienė, kurį yra renkama Prancūzijoje šv. Kotrynos dieną. Senmergių karalienei turi būtinai būti 25 m. amž. Karalienė vidury, o freilinos iš šonų.

Vedybų skelbimas.

Noriu rimtam gyvenimui susipažinti su jauna panele, mokančia vokiečių ir anglų kalbas. Esu pasiturintis žmogus, gyvenimą gerai pažįstu.

Rašykit — Kauno paštas ikl pareikalavimo vieno lito banknoto Nr. 573898 pareiškėjui.

17.000 FRANKŲ UŽ KIEKVIENĄ POLA NEGRI NAGĄ.

Paryžiuje greitu laiku įvyks kolosalinis garsios filmos žvaigždės Pola Negri procesas su vienu grožio instituto saliono. Tame procese bus nagrinėtas... žvaigždės byla su institutu dėl nagų...

Savo laku Pola Negri liepė padaryti vienam žymiausiam Paryžiaus salione manikiūrą Tam tikslui buvo pavartoti jai nepažystami manikiūro įrankiai ir keisti vaistai. Užklausus ji gavo atsakymą, kad čia nauji išradimai ir labai komplikuoti metodai, kurių ji nesuprasianti.

Staiga Pola Negri pajuto skaudų įdurimą ir smarku skausmą vienam piršte. Įsigandusi pradėjo bartis. Nežiūrint visų šeimininkės raminimu ji tolimesnės manikiūro operacijos neleido daryti. Vakare pakylo filmo žvaigždės temperatūra ir ištino abeju rankų pirštai.

Kai rytą Pola Negri norėjo pasižiūrėti avo pirštų, ji pamatė baisu regin:i visi nagai gulėjo skirium, reiškia buvo nukrite. Filmo garsenybė tokiam rankų stovėje neįmananti tęsti savo iki šiol sekmingą darba ir pateikė institutui ieškinį iš 17.000 frankų už kiekvieną nagą.

Nors Pola Negri griežtai tvirtina, kad jos rankos buvusios iki to įvykio svejkos, tačiau Paryžiaus gydytojai jai to nepripažysta, o laikraščiai mano, kad iškeltas procesas tik reklamos dėlei.

PASIŪLYMAS „SEKMADIENIUI"

Beveik kiekvienam „Sekmadienio" numery galima rasti straipsnelių, liečiančių vyrų moterų draugavimą. Jie ir pasikalbėjimai su patyrusiais man paaiškino, kad vyrui moteris turi būti nepasiekiama. Jei ir mylimiausia moteris vyrui pasiekiama ir jam atsiduoda, tad visvien jis ją paliks. Keista, nejaugi nuo atsidavimo momento jau jis pasikeičia mylimos moters atžvilgiu, nežiūrint, kad jis pats ją prie to atsidavimo privedė?

Jei tokia vyrų psichologija, tai kaip gi vedusieji gyvena? Juk tada vienas kitam priklauso ir kūnu ir siela. Vyrui juk turi nusibosti nors ir gerutė žmona, tad ką jau kalbėti apie kapryzingą, tuščią, nemokančią būt vyro draugu.

Ir tas niekeno nevaržomas santykiavimas, intymus vedusių gyvenimas ar nenutolina vieno nuo kito. Juk anksčiau ar vėliau meilė gesta. Prieš vienas kitą atsistoja pilki, be jokių iliuzijų žmones. Ir gal vienintele išeitim lieka persiskyrimas.

Tai gi, mano nuomone reikia rašyti šiais ir panašiais klausimais. Gal anksčiau ši reikalą vertėtų parodyti aiškoj šviesoj, kad jaunieji žmones nenusiviltų vedyusiųjų gyvenime. Gal nustatyti tam tikrus dėsnius, tam tikrą aukštumą, kurioj laikantis galima būtų išvengti moralinio tragizmo. Gal ne vienas karčia ašara savo dalį sušlakuoja vien todėl, kad anksčiau temokėjo tik svajoti ir į viską žiūrėti kaip į saldžią būtybę.

Em.— Mariampolėje.

Jai palaikyti yra tik **vienа priemonė** — fabriko **Florance,**

Jaunystės muilas.

Sį vartodami, **visuomet** būsite **jauni, gražūs galingi!**
Saugokitės padirbimų!

P. PAKŠTIRANKA.

Gripas ir idealas

Sako maža idealų,
pilna sukčių ir nachalų,
o ištikro kai pažiūri,
daug kas idealą turi.

Kam jau idealas merga,
su tuo žmogum grynas vargas;
kur jį vesi, kam jį duosi,
vis į merga suka nosį.

Arba leiskim kitas žmogus
turi principą neblogą:
keturis kartus per dieną
gerti kumelienės pieną.

Sako, čia tai daiktas fainas,
nuo visų ligų spakainas.
Nei tau gripo, nei tau slogų....
Puiku žemėje — jei bogu.

Susitinku gerą draugą —
nosis visiškai užaugus.
Toks nelinksmas, toksai rūstus,
gerklė pakulom užgrūsta.

Sušneku ant kampo žodį:
— Draugas, gan blogai išrodai....
Rodos nosies patsai galas
tapo mėlsvu idealu?

— Mat, brolau, tarnyboj bloga.
Viskas įkyrėja žmogui,
kartais taip stačiai ir noris
mėnesį pasirgti sloga.

— Rodos principas neblogas:
gera alga — menkos slogos,
bet šį kartą man prilipo
stačiai kumelinis gripas.

— Girdžiu, rašo laikraščiuose,
kad šis gripas ėda nosis.
Ar tas tiesa, ar netiesa,
to tai jau nesužiūrėsi.

— Bet kad nuo to paties gripo
seniau daug žmonelių stipo,
tai šią tiesą jeigu norit,
rasit kožnam kalendoriuj.

Kas visai dar neapako,
tegul išgeria konjako,
nes visokios rūšies slogai
nuo konjako daros bloga.

O kas biednas kaslink litų —
yra išėjimas kitas:
smarkiai trauk denaturatą —
visos slogos atsikrato.

Pasikoręs šuo

NEPAPRASTAS ATSITIKIMAS

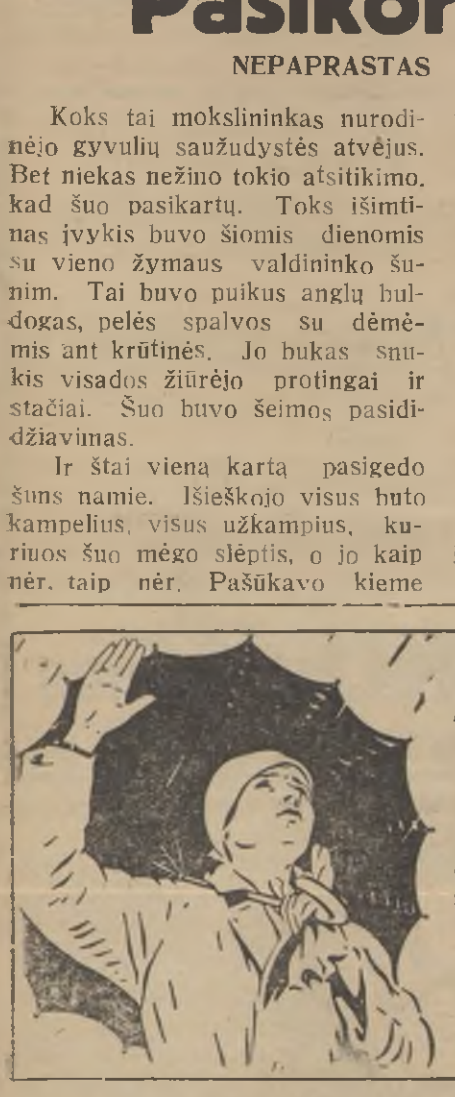
Koks tai mokslininkas nurodinėjo gyvulių saužudystės atvėjus. Bet niekas nežino tokio atsitikimo. kad šuo pasikartų. Toks išimtinas įvykis buvo šiomis dienomis su vieno žymaus valdininko šunim. Tai buvo puikus anglų buldogas, pelės spalvos su dėmėmis ant krūtinės. Jo bukas snukis visados žiūrėjo protingai ir stačiai. Šuo buvo šeimos pasididžiavimas.

Ir štai vieną kartą pasigedo šuns namie. Išieškojo visus buto kampelius, visus užkampius, kuriuos šuo mėgo slėptis, o jo kaip nėr. taip nėr. Pašūkavo kieme ir nutarė, kad šuo paklydo mieste ir rytą grįš.

Rytą rado šunį pasikorusį ant tvoros. Jis kabojo prieš pačius buto langus, su visomis pasismaugimo žymėmis. Akys buvo iššokusios, liežuvis įškištas. Šuo buvo negyvas.

Šuo pasismaugė savo paties antkakliu. Manoma, jog jis norėjo peršokti per tvorą, bet antkakliu užsikabino už tvoros ir šuo pakibo. Savo sunkumu šuo pribaigė save.

Tai pirmas atsitikimas, kada šuo pats save pakorė.

NIVEA-CREME

niuromis rudens dienomis

Ištrinkite savo veidą ir rankas Nivea-Creme ne tik kas vakarą prieš einant gulti, bet ir dieną prieš išeinant iš namų į šaižų orą. Nivea-Creme nepakeičiamas kitu, nes jo įpatingas veikimas priklauso nuo jame esančio Eucerit'o, kurio neturi nei vienas kremas. Nivea-Creme pilnai ir greit įsiskverbia į odą, nepalikdamas jokio blizgėjimo, kas ylin svarbu, nes tik į odą patekęs kremas pilnai gali išvystyti savo veikimą.

Dozos: Lit 0.50 ir 1.–
Tuhos iš grynо cino: Lit 1.40 ir 2.50

Dabar žiema kiekvienas privalo visuomet turėtidėžutę

Pastilių „SALDE"

Pastilės „Salde" dezinfekuoja ir gaivina kvėpuojamus takus, apsaugo nuo gerklės ligų, nušalimo, gripo.

Chem. farmacijos laboratorija **„SANITAS"**

Ekonominė Karių Bendrovė

Kaunas, Laisvės al. 29, tel. 133.

Viskas Kalėdų šventėms.

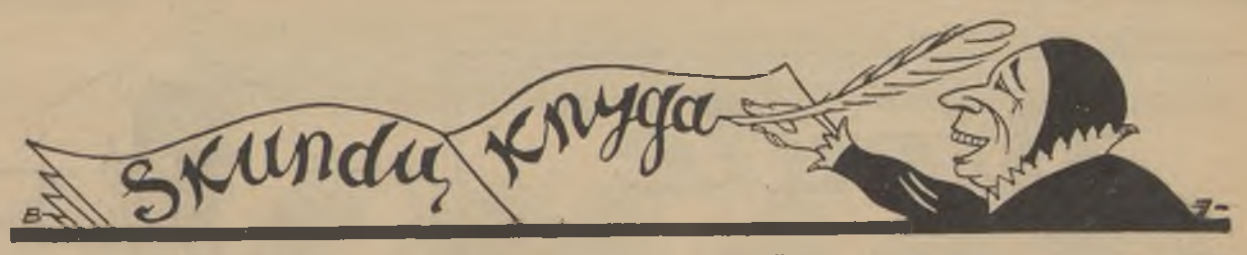
Didelis pasirinkimas įvairių rūšių prekių:

Gastronomija, vietos ir užsienio vynai, konjakai, ir kiti gėrimai, delikatesai, saldainiai ir kit.

Ekonominės Karių B-vės skyriai:

ŠANČIUOSE, Juozapavičiaus pr. 34, tel. 115
A- PANEMUNĖJE, Vytauto Didžiojo Karininkų Kursų flygelis, tel. 65.

Pirkite prekes tik Ekonominės Karių B-vės krautuvėse.

KEISTO ŽMOGAUS UŽRAŠAI.

Mūsų ekonomistai skundžiasi, dėl blogos ekonominės padėties krašte ir nurodinėja, kad mūsų ūkis ligotai pergyvena kainų kritimo eigą. Tokio reiškinio pasėka yra pragyvenimo minimumo sumažėjimas ir visiškai naturalus vartotojo noras pirkti prekes vis daugiau pigesnėmis kainomis.

Mūsų pramonė mažiausia pritaikinta tam, kad sumažinti kainas už savo gamybos produktus. Apsigynusi nuo konkurencijos arba muitų barierų arba vidaus sindikatais ji gula ant vartotojo su visu monopolisto pastovumu ir tuo labiau blogina bendrą ekonominę padėtį.

Visų keisčiausia, kad ytin į šią aplinkybę mūsų ekonominės organizacijos tiek mažai kreipia dėmėsio. Nesenai Prekybos ir Pramonės Rūmai visai arti priėjo prie to klausimo, bet atsargiai apsigrįžo, kai klausimas palietė sindikatus.

— Neliečiant klausimo apie sindikatus bendrai, — rašo rūmai savo memorandume apie naują akcizo tabakui įstatymo projektą.

Kodėl tiesą pasakius, Prekybos ir Pramonės Rūmai neturi liesti klausimus apie sindikatus. Kas gi tur tais klausimais rūpintis. Karvių veislei gerinti draugija ar laidotuvių biūras?

Ytin Prekybos ir Pramonės Rūmai turi pradėti akciją prieš sindikatus, nes jie pakerta ekonominę vartotojo gerovę ir tuo pačiu sulaiko prekių apyvartą. Suiro alaus sindikatas — ir ačiū Dievui. Dabar daro spaudimą į tabako sindikatą — reikia padėti, o ne atsisakinėti nieko nereiškiančiu, nederančiu sakiniu:

— Neliečiant klausimo....

Reikia paliesti klausimas ir visoj jo plotmėj.

* * *

„Lietuvos Aidas" įdėjo gilios prasmės straipsni apie moterų parėdus.

— Net tarnaitės pas mus nešioja šilkines kojines — pasibaisėja „Lietuvos Aidas".

Nejau to straipsnio autorius mano, kad Lietuvos fabrikai gamina šilkines kojines tiktai pirmos eilės moterims. Ir bene to straipsnio autorius matė kada nors, kad tarnaitė darytų daug išlaidų tualetams. Ji uždirba, ir iš savo uždarbio nori apsitaisyti tiek kiek reikalauja šių laikų estetika. Kame jos socialis nusikaltimas, kad net rimtasis „Lietuvos Aidas" nutarė paliesti tą kiek lengvamanišką temą.

Savo laiku žmonijos pažangą matė tame, kad ūkininkai keitė vyžas batais, sermėgą į švarką. Plėtėsi gyventojų reikalavimų ratas, kilo paklausa prekėms, kilo ekonominis krašto lygis. Reikia džiaugtis dėl to, o ne rašyti kaltinamąjį aktą.

Pas mus, ačiū Dievui neskęstama tualeto prabangoje. O tai, kad mūsų moterys elegantiškos ir pasipuošusios, tai čia nusidėjimo nėra. Tai kur kas maloniau akims.

Keistas žmogus.

Reikia atsiskaityti.

Išvardintieji asmenys, studijavę Vokietijoj, Studentų Draugijai Berlyne (Verein Litauischer Studierender, Berlin W35. Kursuerstenstr. 134) prašomi atsiskaityti šias sumas:

P. p. Aiola ($. 10.—), Aperavičius ($. 50,—), Aukštuolis, ($. 12, 91. 46, 63, Rm. ir191.—Lit,) Dipl. ek. Kl. Brainінas ($, 1.—) Dr. med. J. Gasiūnas ($. 10,— ir Rm. 20.—), Land. med. Jacevičaitė ($. 25.—) Dr. med. Nabriskis (Rm, 40,—) Plečkevičius (15.—$.), I. Sandleris (Rm. 15.—) Cand. iur. Toleikis (Rm. 5.—).

Lietuvos StudentųDraugijos

VI. D-ui (Plungė). „Ar negalėtumėt man tamstos paaiškinti reikšmę žodžio „precendentas" ir koks skirtumas tarp to žodžio reikšmės ir „incidento". Aš prašiau advokatą atidėti mano mokėjimą pagal protestuotą vekselį, o jis man atsakė, kad nenori sudaryti nepageidaujamų precendentų. Ką tai reiškia?"

— Precendentas ir incidentas — du skirtingi žodžiai. Advokatas išsireiškė teisingai. O tai jeigu jis vietoj paaiškinimo suduotų tamstai per ausį, tad tai jau incidentas.

D. K-ui (Seirijai). „Aš pirkau iš vieno pirklio liemenę partiją ir už tai daviau jam vekselius žiemos mėnesiams. Dabar šiltas oras ir liemenės nebeparsiduoda. Ar nėra šios apystovos nenugalima kliūtimi (force majerue), paliuosuojančia mane nuo prievolės mokėti pagal vekselį?"

— Dėja, oras nepaliuosuoja tamstos nuo prievolės mokėti pagal vekselį. Užjaučiam.

K. G-ui (Naumiestis"). „Pas mus dabar siaučia gripas Ar tiesa, kad degtinės vartojimas daro organizmą mažiau palankų gripo ligai?"

— Mūsų stebėjimais didelio kiekio degtinės vartojimas nė kiek daugiau nestiprina organizmą. Priešingai, girti labai silpni kojomis. Kaip degtinė veikia į gripo užkrėtimą, nežinom. Manom, kad prieš gerą degtinės dozą ir užkrėtimas neištesės.

Faustas.

Tik 5 centai už žodį!

Pildydama skaitytojų pageidavimus „Sekmadienio" administracija nutarė talpinti įvairius smulkius skelbimus, kaip tai butų išnuomojimo ir paieškojimo, tarnybos suradimo, sveikinimų, užuojautų skelbimų, imdama po 5 centus už žodį.

KALĖDOMS DOVANA — RADIO!

Kad mažiausiai išleisti pinigų ir suteikti sau ir visiems namiškiams didžiausį džiaugsmą ir malonumą per Kalėdų šventes, patartina isigyti tik **radio imtuvą.**
Vieninteli pasirinkimą **radio aparatų Philip, Telefunken** ir kitų ir geriausias pirkimo sąlygas suteiks tik

Prek. ir Pram. B-vė „DUBYSA"

Šauliuose, Vilniaus g-vė 148 Nr. Telef. 277.

Taip pat prie vietos yra **speciali radio aparatų dirbtuvė** kur gaminami įvairių didžių ir rūšių tobulus aparatai, kraunami akumuliatoriai ir kit.

Prašome atsilankyti! **Įsitikinsite!**

Moderniška ir išmintinga moteris žino iš patyrimo, kaip svarbu yra pasirinkti gerą muilą. Ji žino, kad

A. MOGILEVSKIO ir SŪNAUS

Boro Timolo muilas, kai reikalinga odą visumet švarią ir sveiką palaikyti, yra geriausias. Išlavintai moteriai odos ir kūno prižiūrėjimas yra susijęs su šiuo muilu, nuolat jį vartojant ir tiriant jo naudą odai. **Švelninantis ir gydantis**

A. MOGILEVSKIO ir SŪNAUS

Boro Timolo muilo **veikimas savo vertę daug daug kartų įrodė.**

„Birutė"

Kalėdų šventėms specialiai pagamino įvairiausių ir skaniausių rūšių **saldainių, šokolado ir eglaitėms papuošalų.**

Prašome įsitikinti ir reikalauti visose krautuvėse ir mūsų skyriuose

KAUNE, Laisvės alėja 31 nr.
Panevėžy, Telšiuose ir Klaipėdoje.

Pirmasis Lietuvių garinis
šokolado ir saldainių fabrikas

„Birutė" Šiauliuose.

JUO DAUGIAU JŪS SENSTATE

juo labiau Jūs jaučiate reumatizmo kankinimus. Todėl prie mažiausių reumatizmo simptomų priimkite ASPIRIN-TABLEČIŲ. Aspirin-tabletės ramina skausmus ASPIRIN TABLETĖS kurios pasižymėjo prie peršalimų, galvos ir dantų skaudėjimų, galima gauti visose vaistinėse, įpakuotas po 2 ir 20 štukų. Visuomet atkreipkite dėmesio į tai, kad kiekv. įpakav. ir kiekv. tabletė turėtų tikro Aspirin'o paviršut. pažymį. BAYER'IO kryžiaus apsaugojimo ženklą. Yra tik vienas aspirinas!

BAYER

Lietuvių Prekybos, Pramonės ir amatų Savitarpio Kredito Bankas

Kaunas. Gedimino g. 36

priima indėlius, einamąsias sąskaitas, teikia pigiausių kreditų diskonto operacijoms, duoda garantijas ir atlieka visas kitas bankines operacijas.

Gauta įvairių dydžių

Kaukazo kilimų

(Afganų, Tekinų, Kubanų ir t. t.)

partija

Kainos prieinamos

„Rūsų siūlas"

Vilniaus g-vė 33. Telef. 34-10

120.000 litų

gali laimingu atveju išlošti
nusipirkęs dvigubą bilietą
(pamatinės ir paralėlės loterijų)

LIETUVOS RAUDONOJO KRYŽIAUS

XVIII loterijos

kuri prasidės

1930 m. gruodžio 4 d.

Patartina įsigyti bilietų neatidėliojant.

DAUG LAIMĖJIMŲ

Viso 14.000 laimėjimų sumoje **972.900 lt.**

BILIETAI PARDUODAMI: Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Loterijos Valdyboje Kaune, Laisvės Al. 35, bankuose, įašto įstaigose Kaune ir provincijoj, bankuose ir pas agentus

I-os KLASĖS BILIETŲ KAINA:

1/1 Lt. 10.—, 1/2 Lt 5—, 1/4 Lt. 2,50

Geriausia, patikimiausia, pigiausia

priemonė visiems šilkiniams, vilnoniams, bei medvilnės rūbams, kojinėms ir kit. daiktams skalbti

tai muilo dribsniai REX

Vartojimo būdas:

1. **sauja muilo dribsnių REX įpilama į karštą vandenį, ir sumaišius gaunama PUIKIOS PUTOS.**
2. **skalbtiną daiktą putose šiek tiek praskalaujama, o vandenį pašalinama spaudimu.**
3. **dar DRĖGNĄ išskalbtą daiktą dailinama karšta laidyne.**

PASEKMĖS NEPAPRASTOS!

Nereikalauja jokių pašalinių priemaišų!

Pirkite ir įsitikinkite!

Saugokites padirbimų!!!

FLORANCE Kaunas

Didelis pasirinkimas įvairios avalinės

ir botų

žinomos markės

„SALAMANDER"

AVALINĖS SANKROVA

Laisvės alėja 76

(pasažas)

P. P. inžinieriai, statybininkai ir namų savininkai

Jei jus darote pas save **MASTIKO GRINDIS,** tai pirmon galvon kreipkitės į specialinę firmą toj srity

„LINOLIT"

Kęstučio g-vė 61a Tel. 871, 925,

kuri atlieka tą darbą sulig visomis technikos taisyklėmis,

Garantuoja už tvirtumą

Reikalaukit musų katalogus ir prospektos

Visuomet pas mus galima gauti rašomas ir kitoks popieris, **papkės, knygos, sąsiuviniai, bloknotai, biuvarai albomai, užrašams knygelės kontoriškos knygos**

ir visa kita del mokyklų, rastinų kontorų ir t. t.

KAUNAS Laisvės al. 16, tel. 13-20.

Elektra teikia Jums jaukumą ir komfortą!

Kas gali būti malonesnio, kaip naudotis elektros aparatais? Tiktai jie sudaro jaukumą ir komfortą kiekvienam namų ūky. Ekonomija ir švara pasiekiama tiktai pritaikant elektros aparatus. Nepamirškite to!

...—taip tai taip, bet **muilas**

„GARNYS",

fabriko

„INKARAS"-Vilkaviškis

vis delto yra

geresnis ir ekonomingesnis.

NELI MILTELIAI KIAULĖMS

Papildo tūkstamas paprastame parašre mineralinės dalis, kurios būtinos kaulų ir kraujo sudarymui. **„Neli"** yra statomoji medžiaga, neturinti sau panašios. Ji pašalina perteklių kenksmingų mineralinių rūkščių skilvyje. **„Neli"** palaiko ir sužadina ėdrumą apsaugoja nuo kaulų ligų (paralyžiaus, rachito, kaulų silpnumo, kaulų trapumo) sutrumpina penėjmo laiką, padidina motinos pieno kiekį paršingumo metu, palengvina gimdymą

Niekad ūkininkas nenusivilė **„Neli"** milteliais, nes jie gaminami iš gryniausių medžiagų ir jų gamyba yra mokslinėje priežiūroje, pagal sutarti su Naujorko laboratorija **„Neli"** ir Veterinarijos Tarybos leidimą.

Grožius ir sveikus plaukus per

Visugeriausia, moksliškai pagrįsta priemonė plaukams suaginti Gydytojų rekomenduojama nuo plaukų slinkimo ir pleiskanų. Vienkart atnaujinanti ir ideali priemonė sušukavimui; savotiškai malonus kvapas

Dr. Dralle's Berzo vandeni

Karo cenzūros leista. „A. Bakas", spaustuvė, Kaunas, Ožešk. g-vė 5, tel. 970, b. 971. Atsakomasis redaktorius: STASYS SADAUSKAS.